

Copiii Europei îi vorbesc Papei Francisc

I bambini dell'Europa parlano a Papa Francesco

www.ccee.eu

MISSION MOLDOVA

**PREZENTAREA OMAGIULUI COPIILOR
EUROPENI ADUS PAPEI FRANCISC**

Vineri, 14 martie 2014, ora 18:00

Impact Hub din Trieste
Via di Cavana 14 – Trieste

Interviu

Mons. Cesare Lodeserto Președintele Fundației „Regina Pacis”

*Mons. Cesare Lodeserto,
preot fidei donum
italian, de mai mulți ani
în Republica Moldova,
explică motivele întâlnirii*

De ce această întâlnire?

Am hotărât să prezentăm cartea la aniversarea primului an de pontificat al Papei Francisc, care din punct de vedere bisericesc a fost un an de puternice emoții, datorită și gesturilor papei care în mod simbolic i-a îndreptat pe creștini și necreștini în inima Bisericii. De aceea, a reflecta asupra gesturilor Papei Francisc și mai ales asupra dialogului său cu cei mici ai lumii ne înflăcărează, ne încurajează și ne face să înțelegem în același timp că astăzi, încă, în ciuda crizei lumii în care trăim, dialogul Bisericii cu lumea este deschis și are perspective.

De ce la Trieste?

Trieste este un oraș la granița Italiei, de ani de zile a fost un oraș de tranzit pentru emigranți, mai ales moldoveni, care au găsit în Italia un loc de muncă. Se cuvine să amintim că în Italia sunt prezenți circa două sute de mii de emigranți moldoveni. În plus, la Trieste, anul trecut în septembrie, a început un program Mission Moldova între Dieceza de Trieste și Biserica catolică din Moldova pentru o angajare mai mare alături de acest popor din est care se află în dezvoltare. De fapt, a doua zi după prezentarea cărții, va avea loc o întâlnire intitulată „O Moldovă europeană și creștină”, cu scopul de a reflecta asupra situației acestei țări din est și asupra evoluției sale politice.

Din septembrie până azi ce s-a schimbat în viața lui Vasile?

Nimic! De fapt, a doua zi după întoarcerea de la Roma a fost la școală, ca toți ceilalți copii. Vasile ha înțeles importanța întâlnirii și a știut să transmită și prietenilor aceeași valoare. În același timp, ca eudcatori, am încercat să îi transmitem un corect simț al responsabilității. Însă, un mic pas l-a făcut oricum: este ministrant în Biserica catolică rămânând un mic ortodox.

Ce a însemnat întâlnirea lui Vasile cu Papa, pentru el, pentru comunitatea catolică moldavă, pentru Republica Moldova?

Revăzând imaginile acelei întâlniri mă gândesc la întâlnirea lui Isus cu lumea. Întâlniri pline de har, de entuziasm și care întotdeauna au generat frumusețea miracolului. Noi nu suntem stăpânii istoriei ci Providența Divină care scrie paginile unei Evanghelii mereu noi. Iată de ce spun că acea întâlnire este o pagină de Evanghelie. Papa Francisc încă din primele zile ale pontificatului său a dat mesaje clare ale unei evoluții a Bisericii și noi l-am rugat să ne facă darul de a intitula cu numele lui cantina săracilor de la Chișinău. El ne-a spus că da, drept pentru care, cu puțin orgoliu, într-o țară unde catolicii sunt în minoritate, am afișat o imensă imagine a Papei cu titlul „Cantina socială Papa Francisc”. Poporul moldovean a început să îl cunoască pe acest om după ce micul Vasile s-a întâlnit cu el. Asta a însemnat pentru oamenii din Moldova că suntem o Biserică vie, prezentă, îndrăgostită de acest pământ minunat din est și capabilă să îi pună în valoare pe cei mici, prea adesea umiliți și abandonați.

Care sunt provocările Bisericii Catolice?

Provocarea istoriei... Eu mi-am inventat „parohia străzii”, poate o rușine pastorală, cu toate acestea eficace într-o țară unde strada este bucurie și durere, succes și speranță. De aceea a trăi pe stradă, pentru un preot ca mine, este o bucurie și te face să îți crească pasiunea întâlnirii cu celălalt, pe care să îl iubești oricine ar fi, orice ar face, pentru că celălalt este darul pe care Isus ți l-a lăsat. Noi preoții din acest ciudat est suntem pe aceeași stradă și pe urmele lui. Provocarea sunt săracii, viața, familia, copiii. Provocarea este acest „sud al lumii” care se află la est!

Biserica Catolică în Moldova: pe drumul celor mici!

Misiunea Bisericii catolice în Moldova a avut întotdeauna obiective foarte clare și definite, în ciuda numărului mic de credincioși.

Atenția față de cei mici, în cadrul societății moldovene unde aceștia reprezintă, împreună cu cei bătrâni, pătura socială cea mai slabă și nevoiașă, a reprezentat angajamentul primar. Au fost realizate acțiuni concrete și mai ales de excelență: școli primare fie în capitala Chișinău fie în parohiile de periferie, activități de primire în case familie pentru copiii străzii, oratorii, formare profesională, asistență socială și sanitară, vacanțe terapeutice și altele. Este vorba de proiecte stabile și concrete.

Acțiunea pastorală dorită de mons. Anton Coșa, episcopul de Chișinău, a intrat în locurile suferinței și în inima celor mici care suferă. Au fost începute proiecte de prezență stabilă în interiorul unicei pușcării pentru minori din Moldova, cu formarea profesională, educarea școlară și colaborarea cu programe realizate de alte realități bisericesti din europa; și mai ales înlesnind contactul familiar între femeile încarcerate și copiii lor, cu activități educative și recreative în afara pușcării.

Fiind Moldova o țară de emigranți, de fapt 25% din populație se află în afara granițelor țării, crește fenomenul „minorilor împărțiți” în interiorul familiilor mixte. Chiar și în aceste cazuri, care nu sunt puține, Biserica catolica și-a oferit serviciile de mediere familiară și de suport psihologic.

A fi alături de cei mici necesită pasiune și competență, dincolo de nevoia de a da răspunsuri Evangheliei celor din urmă. Biserica catolică în Moldova este chemată să răspundă la strigătul celor nevinovați asumându-și propriile responsabilități, adesea suplinind lipsurile autorităților competente.

Mă numesc Vasile...

Povestea micului moldav care l-a întâlnit pe Papa

Petru un copil din est, căruia nu îi este dat să pronunțe unul din cuvintele cele mai importante pentru viața unui om, așa cum sunt termenii de mamă și tată, totul devine dificil, iată de ce într-o zi micul Vasile a scris: "Dragă Tată Francisc...".

În scrisoarea lui Vasile adresată Papei sunt două afirmații: „Mi-au furat mama... și eu vreau să spun că am un tată”. Și aceasta este povestea micului Vasile, cu nimic diferită de aceea a multor copii care trăiesc în Moldova și cărora istoria le-a negat o normală viață de familie.

Într-o seară o televiziune moldavă a prezentat povestea lui Vasile și a Mariei, sora lui, dând voce mamei care se plângea de imposibilitatea de a-i crește pe cei doi copii din cauza sărăciei. Strigătul disperat al mamei a fost auzit de un misionar catolic în Moldova, care în dimineața următoare i-a luat în grijă pe cei doi copii, primindu-i într-o casă familie pentru copiii străzii în capitala Chișinău.

Din păcate mai apoi mama celor doi minori a fost în mod dramatic ucisă, dincolo de faptul că tatăl dispăruse doborât de alcoolism.

Casa-familie Regina Pacis a devenit definitiv pentru cei doi o familie, și au fost îndreptați către o viață normală la școală și la diferitele activități propuse de structura care i-a primit.

Într-o zi Vasile a dorit să îi scrie Papei Francisc, o figură îndepărtată și de neînțeles pentru el, așa cum el însuși relatează în scrisoare, dar pe care o intuia a fi importantă pentru viața sa, poate încurajat de ceea ce asculta de la misionar.

Scrisoarea către Papa Francisc, ca atâtea altele scrise de diferiți copii europeni, a găsit loc în inima Papei, până la întâlnirea din 4 septembrie 2013.

O întâlnire minunată, între două modalități diferite de a fi mari în această lume, care a celebrat o prietenie semnificativă și care și-a găsit momentul cel mai frumos în gestul lui Vasile atunci când a pus la gâtul Papei o mică cruce de lemn, de el însuși făcută.

Vasile s-a întors în Moldova, după întâlnirea cu Papa, plin de emoție, dar și încercând să înțeleagă ce înseamnă să fie Ambasadorul copiilor din periferiile Europei. Este vorba de întrebări care fac să crească și mai ales lasă să se întrevadă și în viața acestui copil zorile speranței.

Nimeni nu îi va putea reda lui Vasile mama și tata, pe care istoria și răutatea omenească i le-au furat; însă este conștient că cineva îi dorește binele, îl va ajuta să crească și să aibă demnitate și respect. Așa ar trebui să fie pentru mulți copii din est, deoarece Papa Francisc îmbrățișându-l pe el i-a îmbrățișat pe toți.